

FARNÍ ZPRAVODAJ

MORAVANY, ŽELEŠICE

leden — duben 2025

Číslo 35

Uvnitř najdete: *Z farnosti, pro děti, bohoslužby o Velikonocích*

Nový život

Tyto řádky píši na koleně, v autobuse, při návratu od Panny Marie z portugalské Fátimy. Poznal jsem právě nové místo, které je prodchnuto tolika milostmi. Milostmi je tvořený celý náš život. Život je milost. A co tak nový život? Je to možné? Pro mě i pro všechny, na které jsem myslel? Pouť je pro mě jakýsi akt odevzdání. Dávám svůj život do tvých rukou, Panno Maria, protože to byl tvůj Syn, kdo nás tobě odevzdal, když řekl: „Hle, tvá matka.“ Uvědomuji si, že já, stejně jako vy, kteří budete tato slova číst, jsme často vystaveni pokušení myslet si, že nejsme dost dobří, hodní Boží přízně. Pán se k nám sklání. Dotýká se ran, nečeká až si poradíme, až dozrajeme, až budeme lepší. Je tu pro nás, teď. Pouť občerstvuje náš život. Nejsme ještě hotoví, potřebujeme dodat odvahy, načerpat nové síly. Postní doba směřuje k velikonoční noci, našemu občerstvení, zdroji nového života. Odhaluje kříž víc jak kdy jindy. Ten skrývá hlubokou radost, protože se stal naší záchranou. Až budeme obnovovat křestní slib o této Velké noci, znovu s chvějícím se srdcem a odhodlanými rty řekněme: chci, aby mě hřích neovládl, zříkám se ho, ano! Ze zkušenosti víme, že život je plný proměn. Povstání i pády, je dynamický. Přináší nové věci. Vzkříšený Kristus je nový, nemohou ho poznat, ale nakonec se jim otevrou oči. Dá-li Bůh, nový život se otevře i nám.

(o. Vojtěch)

Co se dělo, děje a bude dít (nejen ve farnosti):

Další setkání synodní skupinky

Dne 19. 1. se po mši sv. na faře uskutečnilo další setkání synodní skupinky naší farnosti. Jako téma pro toto setkání jsme si vybrali „*Struktury spoluúčasti*“. Vzhledem ke složitému zadání tématu této kapitoly jsme rozmlouvali zejména o laické spoluúčasti v rámci naší farnosti.

Bylo diskutováno o široké škále našich farních aktivit, které jsou připravovány laiky pro laiky. Tyto iniciativy nejen posilují společenství, ale také umožňují každému zapojit se podle svých možností a darů. Jako významný prvek otevřenosti farnosti byl zmíněn otevřený kostel, který je přístupný nejen věřícím, ale i hledajícím či náhodným kolemjdoucím. Na základě zkušeností se tento krok jeví jako účinná a nenásilná forma evangelizace, která může v lidech probudit hlubší zájem o víru.

Stejně tak byly jako efektivní prostředek evangelizace hodnoceny poutě – ať už poutě rodin, nebo poutě mužů. Bylo řečeno, že taková setkání mají nejen duchovní rozměr, ale zároveň poskytují prostor pro neformální sdílení víry a budování vzájemných vztahů. Poutě mohou přispět k osobnímu prohloubení víry i k posílení komunitního života ve farnosti.

Dále bylo oceněno, že v rámci farnosti funguje jak pastorační, tak ekonomická rada. Jejich činnost byla vnímána jako důležitá pro duchovní i organizační rozvoj farnosti. Současně jsme však vnímali i prostor ke zlepšení, zejména v oblasti transparentnosti rozhodovacích procesů. Bylo navrženo, aby se pravidelně zveřejňovala probíraná témata, ideálně formou celého zápisu. Zpřístupnění všech bodů jednání, včetně těch, které nebyly nakonec schváleny, by mohlo přispět k větší informovanosti farníků a otevřenější komunikaci mezi vedením farnosti a jejími členy.

Další setkání se uskutečnilo v neděli 9. 3., téma tentokrát znělo „*Církev je poslání*“. Rozmluva se nesla v duchu úryvku „*jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás*“ (Jan 20,21), tj. diskuse o roli každého z nás v církvi a zodpovědnosti, kterou neseme. Mluvílo se o potřebě dostatečných znalostí pro vedení různých skupin v rámci církve, ale zároveň o nutnosti dávat pozor na klerikalizaci laiků – církev nemá být řízena laiky namísto kněží, ale spíše jako společné dílo všech. Důraz byl kladen na skutečnost,

že církev jsme my všichni a že její život se odvíjí od každodenních drobných skutků, které mohou být projevem lásky a víry – důležité je „neposlat facku dál“, ale naopak přinášet pokoj a smíření.

Zaznělo také, že člověk se cítí dobře tam, kde je chtěný – proto je důležité druhé zvát a vytvářet společenství, které nejen přitahuje, ale i dokáže udržet nové členy. Slova mohou být prázdná, pokud nejsou podpořena skutky, a proto je třeba dávat svědectví především činy.

Velkým darem pro církev jsou dary Ducha svatého, které má každý z nás – je tedy důležité hledat způsoby, jak se zapojit a nebát se přinášet nové podněty. Jak bylo řečeno, i z něčeho zdánlivě nepatrného může vzejít něco velkého a dobrého. V Moravanech je živé a přátelské společenství, kde má každý možnost růst a rozvíjet se, a to je jeden z největších darů, které můžeme společně sdílet.

Další setkání skupinky proběhne v neděli 15. 6. po mši sv. na faře a téma zní *„Zasvěcený život a laická sdružení a hnutí: charismatické znamení“*. V duchu našich rozmluv na posledním setkání bychom vás všechny moc rádi povzbudili, abyste se v případě zájmu připojili. Nejsme uzavřená skupinka, nýbrž otevřené společenství, které rádo uvítá jakékoliv nové členy.

(Eliška Švestková)

Ohlédnutí za duchovní obnovou v Kostelním Vydří

Ve dnech 27.2 - 2.3. se mi díky Bohu a úsilí manželů Šimových dostalo milosti zúčastnit se duchovní obnovy v Kostelním Vydří. Program obnovy jsme zahájili společnou večeří, kterou jsme si nemuseli připravit sami, což bylo moc příjemné. Díky bratřím, že se o nás s láskou starali.

Kromě ranní modlitby a mše svaté jsme absolvovali denně 2 přednášky (jedna dopoledne a druhá odpoledne). V podvečer proběhly (trochu nejdříve obávané) diskusní „skupinky.“

Venku krásně svítalo slunce, takže po výborném obědě jsme mohli vyrazit na procházku. Každý mohl tento čas využít ke zpovědi anebo rozhovoru s knězem. Dozvěděli jsme se zajímavé informace, zejména jsme mohli vidět známé skutečnosti v jiném světle.

Tuto naši obnovu vedl otec Vojtěch Kodet, nepopíratelně veden Duchem Svatým. Nemohu zde ani popsat skvělý pocit vznešenosti místa a vlastní sounáležitosti s Bohem, které se mi zde dostalo. Některé věci je nejlepší zažít na vlastní kůži. Bohu díky za tuto možnost.

"Ticho - prostor pro Boha".

"Sebezápor nesmí narušit vztah lásky."

(Milada Horáková)

Mé první svaté přijímání

Dovolte mi, abych se s Vámi všemi podělil o pocity, které jsem prožíval při mém 1. svatém přijímání. Pokřtěn jsem byl brzy po mém narození, můj další život však probíhal bez konkrétního vedení k víře. Až přišel podzim 2023 a já jsem začal navštěvovat mše svaté. Zaujalo mě jedno kázání otce Vojtěcha, kdy hovořil o písni zpěvačky Markéty Irglové, která se jmenovala Without a map (Bez mapy). Ještě ten večer jsem si ji poslechl, přeložil a pochopil... I mně byla poslána mapa na cestu k Bohu. Od té doby jsem začal cítit Boží pomoc a lásku. Zhruba po půl roce jsem poprosil otce Vojtěcha o přípravu k 1. sv. přijímání. Rád vzpomínám na naše společné sdílení v oblasti víry, které mi moc pomohlo na mojí cestě k Bohu. Koncem roku 2024 jsme se domluvili na termínu, kterým se uzavře můj rok příprav. Před touto svátostí jsem si prožil svoji celoživotní zpověď. V Den D jsem vstával s určitou představou, ale skutečnost zdaleka předčila moje očekávání.

Děkuji Bohu za to, že mi dal dar víry...Děkuji celému farnímu společenství za vlídné přijetí...

(Libor Tuček)

Jubilejní rok 2025 – rok NADĚJE

Milí poutníci naděje (tak nás nazývá papež František)!

Ráda bych se s Vámi podělila o malou inspiraci z Českomoravské Fatimy. Na letošní duchovní obnově v Koclířově mě velmi zaujalo svědectví jedné maminky. Týká se plnomocných odpustků, které nejenom v jubilejním roce můžeme získat pro generace našich předků. Jí to jako štít proti zlu v rodinách poradil zpovědník - otec františkán. Často v rodinách řešíme hluboké a dávné rány, které se projevují v našich životech a v životech našich dětí.

V jubilejním roce 2025 tak můžeme znovu objevit drahokamy, které nám církve kdysi dala a které zapadly. Je to mimořádné pozvání pro tento čas, abychom se nebáli otevřít svá srdce a čerpat u Boha vše, co potřebujeme, především odpuštění a duchovní uzdravení.

S Božím odpuštěním jsou v průběhu Svatého roku spojeny také mimořádné odpustky, udělované při poutích na svatá místa.

V brněnské diecézi jsou to tato místa:

- *katedrála sv. Petra a Pavla v Brně*
- *bazilika Nanebevzetí Panny Marie na Starém Brně*
- *bazilika Nanebevzetí Panny Marie a sv. Mikuláše ve Žďáru nad Sázavou*
- *kostel sv. Anny v Žarošicích*
- *kostel Jména Panny Marie ve Křtinách*
- *kostel Panny Marie Bolestné ve Sloupu v Moravském krasu*
- *kostel Panny Marie Karmelské v Kostelním Vydří*
- *kostel Navštívení Panny Marie v Hlubokých Mašůvkách*

Hlavním cílem poutí z celého světa se v letošním roce stává město Řím, hlavní město církve, kde budou kromě bazilik otevřeny i nové cesty po stopách víry. Do Říma bude v listopadu putovat také náš otec Vojtěch Libra spolu s mládeží z našich farností.

Pro připomenutí uvádím obecné podmínky pro získání plnomocných odpustků:

- Mít úmysl odpustek získat
- Nemít sebemenší zalíbení v hříchu, a to ani lehkém
- Vykonat svátost smíření (nejdéle jeden až 2 týdny před úkonem)
- Přistoupit k svatému přijímání
- Pomodlit se na úmysl Svatého otce (Otče náš a Zdravas nebo jinou modlitbu)

Můžeme také připojit skutky milosrdenství a pokání, kterými např. jsou:

- Vykonání skutku tělesného milosrdenství – péče o nemocné, poskytnutí stravy nebo oděvu potřebným
- Vykonání skutku duchovního milosrdenství – těšit smutné, povzbudit zarmoucené
- Půst od jídla nebo od věcí, které nás rozptylují (sociální sítě, média)
- Almužna

Krásnou inspirací může pro nás být sv. Terezie z Lisieux a její báseň „Jen z lásky žít“.

Žít z lásky znamená dávat bez míry, bez nároku na pozemskou odměnu.
Ach, dávám bez míry, s jistotou, že kdo miluje, nepočítá!
Božskému srdci překypujícímu láskou jsem dala všechno – běžím s lehkostí
a nemám nic, než své bohatství: žít z Lásky“

Také svatý František je pro nás velkým povzbuzením k naději. On sám nikdy nic nekritizoval. Uvažoval totiž tak, že jestliže je zlo všude kolem, má se obrátit nejdříve on, nikoli druzí. Nejdříve on odložil dřívější způsob života.... A jeho svatost působila také na lidi, s nimiž se nikdy nesetkal.

„Každý tvůj dobrý skutek působí na ostatní, tvoje věrnost je silou pro ty, které miluješ, tvé svaté přijímání neposiluje jen tebe, ale je pokrmem pro tvého manžela či manželku, děti přátele, farnost, církev i svět. Bůh chce, aby ses posvětil a aby se prostřednictvím toho posvěcovalo i tvoje prostředí, tvoji blízcí a celý svět.“ T. Dajczer

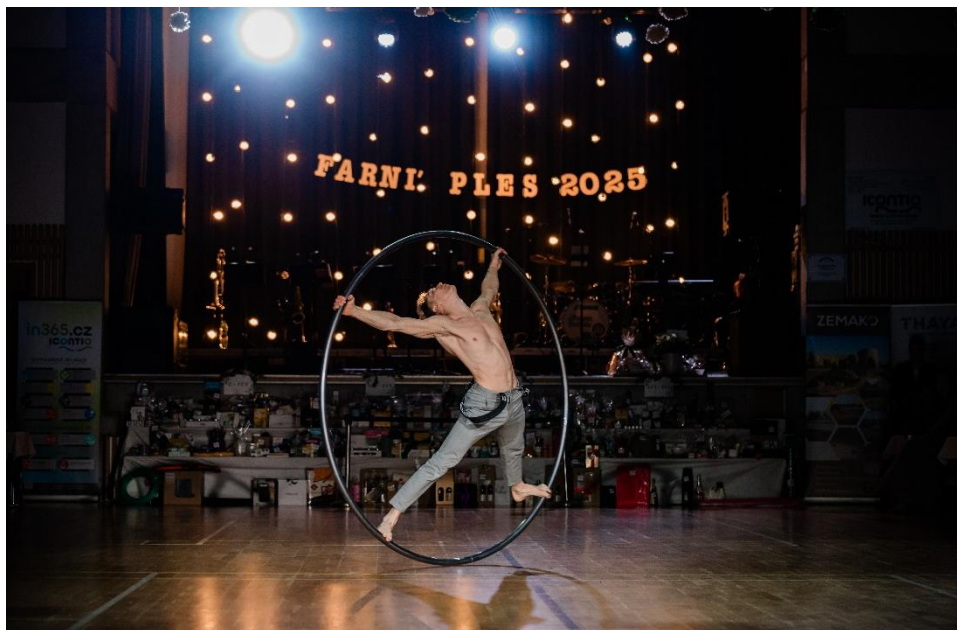
(Oldřiška Langášková)

Farní ples

Letos to bylo 10 let od chvíle, kdy se konal prvního ročníku Farního plesu. Tehdy se ples konal v ořechovské orlovně a několik stolů zůstalo úplně neobsazených. Letošní ročník se poněkud lišil od ročníku prvního. Ples se konal v nebovidské hale, která je o poznání větší, a bylo vyprodáno, stejně jako mnoho předchozích let. Po všechny ty roky ples připravuje mládež a i letos se s úderem podzimu dala do příprav plesu. I tento 9. ročník plesu nás čekal pestrý program, bohatá tombola a spousta tance. Ples byl zahájen předtančením taneční skupiny Len raz. Velmi zajímavým bodem programu bylo vystoupení Cyr wheel, kdy se vystupující točí, a předvádí nejrůznější akrobatické prvky, ve velkém ocelovém kruhu. Byl to velmi zajímavý a netradiční zážitek. Poté už přišla na řadu tombola, na kterou mnoho lidí netrpělivě čekalo. Celým večerem nás provázela skvělá českobudějovická kapela Fordance orchestra. Pomyslnou tečkou za celým večerem bylo půlnoční překvapení mládeže, která si po roční pauze opět připravila taneční choreografii, tentokrát na chytlavé melodie od skupiny

ABBA. Z mého pohledu se ples velmi vydařil. Věřím, že si ho všichni hosté náležitě užili a my už se moc těšíme na, dá-li Pán, 10. jubilejní ročník.

(Jindra Jedlička)

Dívčí olympiáda 2025

Dívčí olympiádu jsem si moc užila, nejvíce mě bavilo hrát fotbal, protože jsem dala hodně gólů. Vždy mě baví i just dance, u kterého jsme se s ostatními holkami nasmály.

Potkala jsem tam moc kamarádek a celý den bylo hodně zábavy a soutěží, na kterých jsme sbíraly body. Snažily jsme se být lepší než ostatní týmy, abychom získaly medaili. Bohužel se nám to nepodařilo, ale jsem ráda, že se to povedlo starším holkám, kde byla i moje sestra Sofi.

Celou olympiádu jsem si moc užila a doufám, že se nám podaří příští rok získat lepší umístění.

(Silvie Ruschková)

Želešický projekt "Kinokavárna na faře"

Začátkem roku 2024 jsme využili příležitost a podali žádost o příspěvek z biskupství na pastorační projekt v naší farnosti. Dlouho jsme dumali, jak projekt uchopit, až jsme vymysleli "Kinokavárnu na faře". Naším záměrem bylo připravit vždy několik setkání během roku, na které budeme zvát nejen farníky, ale také ostatní obyvatele naší vesnice. První vlaštovku - Kinokavárnu pro 33 králů - jsme ozkoušeli už v roce 2024, její úspěch nás při podávání žádosti povzbudil, a tak jsme naplánovali hned další akce, už pro rok 2025.

Možná se ptáte, jak se mohla fara změnit v kinokavárnu? Tak tady už je právě přímá souvislost s příspěvkem z biskupství, protože se za něj pořídil dataprojektor, kterým lze promítat. A to nejen filmy, ale také třeba fotografie či prezentace, když do naší kinokavárny zavítá nějaký host se zajímavým vyprávěním a promítáním.

Nutno ještě podotknout, že náš projekt byl jedním z mnoha, které byly biskupstvím podpořeny. Zájemců však bylo tehdy hodně, a tak jsme nezískali příspěvek v plné výši. Boží cesty jsou však nevyzpytatelné a jeho milost nesmírná, což se projevilo nečekaným darem od farnosti Dubňany, kterým jsme finance, chybějící do plné ceny nového vybavení, doplnili.

Na konci ledna 2025 tak proběhlo další setkání tříkrálových koledníků. Sešlo se nás celkem hojně, a to nejen dětí, ale i dospělých, kteří si rádi podělili o zážitky z jejich koledování pro rajhradskou charitu. Kromě výborného občerstvení pak bylo jako odměna připraveno promítání českého animovaného filmu *Tonda, Slávka a kouzelné světlo* (z filmové platformy Filmana). Krásný film, příběh o dětském snění, ale i odvaze a schopnosti vidět důležité věci jinak než dospělí.

Chtěli bychom vás pozvat na další akce, které jsou na tento rok pro Kinokavárnu domluveny – tou další je povídání s fotografiemi **Jak se staví škola v Africe – o tom, co zažil a zažívá bude mluvit otec Jan Kotík 29. května 2025 v 18.45 hodin.**

(Zora Rýparová)

Víkend bířmovanců...

Duchovní impuls od mladých pro mladé

(aneb akce starší mládeže pro mladší mládežníky)

Odpoledne v pátek 7. března jsme vyrazili na faru do Měřína. Na tuto akci jsme vyrazili v hojném počtu, a to patnácti mladších a osmi starších mládežníků. Hned po příjezdu jsme byli mile přivítáni místním knězem a některými staršími mládežníky, kteří již dorazili na místo. Ubytovali jsme se a krátce po tom nás čekal první program: uvítání a následovaly seznamovací hry. I když se mezi sebou většina z nás navzájem zná, bylo dobré zjistit o některých nové informace, které bychom se třeba jinak nedozvěděli a měli jsme také možnost si navzájem popovídat. Po seznamování následovala večeře a po večeři večerní modlitba, která byla vedena formou chval. Čas po modlitbě jsme využili k hraní společenských her. Večerní chvály i hry jsme si moc užili a příjemně jsme tak zakončili páteční den.

V sobotu nás čekal nabitý program. Den začal velmi poklidně snídání a ranní modlitbou, při které jsme měli možnost se ztišit a svěřit celý den Bohu. Ráno za námi také přijel otec Vojtěch a připojil se ke společnému programu. Po modlitbě nám starší mládež popovídala o své několikaleté zkušenosti s vedením společenství, s problémy, které museli vzájemně překonat, ale zároveň s radostmi a zážitky, které díky společenství zažili. Po tomto programu jsme se rozdělili do skupinek a následovalo zamyšlení a diskuse nad tím, co pro nás osobně společenství znamená, jakou roli v něm hraje Bůh a jaké máme se společenstvím zkušenosti. Následně jsme za jednotlivé skupinky naše zkušenosti a myšlenky vzájemně sdíleli. Po této aktivitě byl čas na oběd a v odpoledním klidu jsme mohli využít možnosti svátosti smíření, rozhovoru nebo přímělné modlitby. Nechyběl ale ani program venku a díky příznivému počasí jsme vyrazili na společnou aktivitu na zahradu. Kolem třetí hodiny k nám na faru přijel host Jan Polacik, který nám pověděl své svědectví a také své zkušenosti a zážitky se společenstvím Brno worship. Po programu jsme se opět rozdělili do skupinek a tentokrát jsme prakticky řešili, jak naše společenství bude vypadat. Po vyjasnění a radách starší mládeže jsme se odebrali k večeři a

dále k chválám. Mile nás překvapil příjezd manželů Šimových, kteří se podíleli na vedení večerních chval. Po tomto bohatém programu jsme celý večer společně ukončili hraním deskových her a povídáním si.

V neděli jsme se zúčastnili mše svaté, celý víkend jsme společně uzavřeli, neobědvali jsme se a následoval úklid a odjezd domů.

Myslím si, že můžu mluvit za všechny mladší mládežníky a říct, že celý víkend jsme si moc užili a duchovně jsme velmi načerpali. Velké díky patří starší mládeži, která pro nás celý tento nabitý program připravila do nejmenšího detailu a během celého víkendu nám byla velmi nápomocná. Z víkendovky jsme odjeli naplnění inspirací, představou o našem společenství i užitečnými radami a zkušenostmi. Od té doby jsme se již dvakrát na spolču sešli.

(Tereza Slavíková)

Víkend s biřmovanci

Tento víkend mohl proběhnout i díky finanční podpoře z biskupství. Minulý rok biskupství vyhlásilo možnost získat dotaci na projekt "Mladí mladým". Jako "starší" mládež jsme se chopili příležitosti a zacílili jsme na podpoření nově vznikajícího společenství v našich farnostech (složeného zejména ze skupiny biřmovanců 2024). Vypsali jsme tedy projekt na víkend, kde by byl pro tyto mladé lidi prostor si ujasnit, jaké společenství chtějí a co je pro to potřeba. V neposlední řadě jsme chtěli poskytnout čas i místo pro budování vztahů mezi sebou i s Bohem. Podařilo se získat dotaci ve výši 24 728 Kč a my jsme vděční, že se mohl víkend uskutečnit a doufáme, že ponese i nadále své ovoce.

(Za "Starší" mládež Magdalena Šimová)

Návštěva novokněže v naší farnosti

V pátek 14.3. nás v Moravanech navštívil novokněž Lukáš Janoušek. Po mši, kázání a novokněžském požehnání následovala přednáška pro mládež na faře. Otec Janoušek nám povídal o jeho cestě ke kněžství a o času stráveném v Kláštore pod Znievom. Tam se nachází komunita Dobrého Pastiera, která pomáhá lidem, kteří byli nebo jsou závislí na alkoholu nebo drogách, vrátit se zpět do normálního života pomocí práce a modlitby. Fyzická práce by jim měla pomoci se odreagovat a zapomenout na všechny strasti. Po skvělém svědectví otec Janoušek ještě pobyl s námi a mohli jsme se s ním pobavit o čemkoliv. Vidět dva mladé kněze pohromadě bylo velmi osvěžující. Kéž by takovýchto mladých zapálených kněží bylo víc.

(Eva Kořenková)

O postu (duchovní obnova)

V sobotu 15. března jsme se dopoledne v 10 hodin sešli na želešické faře, kde pro nás otec Vojtěch připravil postní duchovní obnovu s otcem Marcelem Javorou, římskokatolickým duchovním, farářem farnosti Brno-Komín.

Začali jsme mší svatou ve farní kapli Božího Milosrdenství, kde jsme vytvořili krásné společenství. Po mši jsme se přesunuli do farního sálu, kde

si pro nás otec Marcel připravil dvě přednášky na téma „O postu“. Mezi nimi byla asi dvacetiminutová přestávka, kdy jsme si mohli vzájemně sdílet dojmy z první přednášky a otcové byli k dispozici pro rozhovor nebo svátost smíření, čehož jsme s radostí využili. Naše šikovné farnice a otec Vojtěch se v pauze mezi přednáškami také postarali o občerstvení a ve druhé části už fara byla také provoněna výbornou kávou.

A teď to podstatné - z myšlenek otce Marcela:

... jestliže miluju Boha, dělám, co Mu na očích vidím

... dělám to, abych Ti řekl, že Tě mám rád

... když se postíš a kručí ti v břichu, vzpomeneš si, že Ježíš trpěl

... postit se od svého chtění nebo nechtění je daleko těžší než půst od jídla

... při proměňování je odděleno tělo od krve, což znamená smrt. Ježíš nás při mši bere do Jeruzaléma.

... je jedno, jestli pracuješ na malé zahrádce nebo na velkém poli – rodina/farnost

... správně by z mého postu měl někdo něco mít. Postit se od čokolády do půlnoci a pak ji sníst, to je málo. Věnuj ji někomu jinému

...postit se od zlých myšlenek, od zlého slova, od slovní odvety, od pomluvy, od lenosti...

...vztah s Bohem Ti nikdo vzít nemůže

... hřích vyhání Boha z Tvého nitra. Když nemáš ve svém nitru nekonečného Boha, je tam nekonečná prázdnota. Máš potřebu sypat tam něco jiného ... nakupuješ, jsi na soc. sítích apod.

... při modlitbě zapoj i tělo, třeba klečením. I když myšlenky utíkají, tělo se modlí.

... dovolit Duchu Svatému cokoliv. Dovolit Mu opravdu všechno. Čeho bych se bál?

... když něco dělám poctivě, naplno, stává se to modlitbou

... u svatostánku jsme v silovém poli Kristovy přítomnosti

A po duchovním nasycení jsme všichni při adoraci, v tomto silovém poli před Nejsvětější Svátostí v naší farní kapli poděkovali Pánu za čas, který jsme s ním prostřednictvím otce Marcela mohli strávit. Byla to opravdu krásná postní sobota.

(Luboš Mach)

➤ **Tříkrálová sbírka**

Proběhla Tříkrálová sbírka v Moravanech. Výtěžek sbírky je 146 337 Kč. Koledníkům a dárcům patří velké díky! Fotografie naleznete na farním webu v nové sekci Foto/Video. Za organizaci děkujeme Oldřišce Langáškové.

Tříkrálová sbírka v Nebovidech: Výtěžek sbírky je 31. 487 Kč.

Na co se můžeme v nejbližší době těšit:

➤ **13.4. farní kavárna Moravany** (misijní kroužek)

➤ **14.4. sederová večeře Želešice**

Význam sederové večeře

Jde o slavnostní večeři, kterou uspořádali židé vždy na svátek Pesach. Slovo „pesach“ znamená „přeskočení“. O tomto svátku si totiž připomínali, jak Hospodin přeskočil označené domy židů při 10. egyptské ráně, když kráčel Egyptem a pobíjel vše prvorozené. Při této bohoslužbě se jedl roční beránek s hořkými bylinami symbolizujícími trpkost egyptského otroctví a s nekvašenými chleby připomínajícími rychlý odchod z něho. Řád sederové večeře je zaznamenán v knize zvané Hagada.

Tato večeře má přesně danou strukturu, jí se při ní dosti přesně určená jídla a jsou pronášeny různé texty, modlitby a požehnání. Je také

stanoveno, který účastník kdy mluví, popřípadě které úkony dělá – např. hospodyně, nejmladší účastník, předsedající a podobně.

Když Ježíš chtěl pojíst se svými učedníky velikonočního beránka, bylo to právě u příležitosti této večeře. Tato slavnost tedy pro nás křesťany získala i další úroveň. Není jen připomenutím židovských kořenů naší víry, ale je také událostí, při níž Ježíš ustanovil eucharistii. Je společenstvím, po němž nastoupil cestu na kříž.

Celou večeří v našem pojetí se tedy prolíná nejen příběh vysvobození z egyptského otroctví, ale také příběh Velikonoc v Jeruzalémě, těch Velikonoc, kdy byl ukřižován a vzkříšen náš Pán Ježíš Kristus.

(Terezie Holčápková)

➤ **1.5. pouť na Peregrin**

➤ **3.5. svatba** Barbory Jeřábkové a Martina Kořenka (Moravany)

➤ **5.5. děkanská vizitace**, setkání s farními radami a společná mše sv. v 18:00 v Moravanech

➤ **8.5. pouť Želešice** (společně s Moravany do Nesvačilk)

➤ **18.5. slavnost I. sv. přijímání Želešice**

➤ **23.5. Noc kostelů Želešice**

➤ **Farní pouť z Březí u Osové Bítýšky do Křižanova**

23.-25.5. (v dubnu bude k dispozici tabulka (emailem/v kostele), kde bude možné se přihlásit) – letos se půjde v sobotu ráno z fary v Březí u Osové Bítýšky a zase po mši a obědě zpět. Navečer bude táborák a je možné i přespat.

➤ **1.6. slavnost I. sv. přijímání Moravany**

➤ **7.6. svatba** Magdalény Šimové a Petra Kořenka v 11:00 v Moravanech

➤ **11.-15.6. Pěší pouť mužů** k Panně Marii do Provodova

➤ **Farní táborák**

Moravany - pátek 20.6. (po mši na farní zahradě)

Želešice - 26.6.

➤ **Večer chval**

Sobota 26.4., 31.5. a 21.6.

Malá vzpomínka na pana Jindřicha Slavíka

Dne 13. listopadu 2024 nás náhle opustil náš spolufarník a bratr pan Jindřich Slavík. Narodil se 16. března 1941 ve Starém Lískovci, kde chodil do školy a do kostela (Jeho dědeček vyřezal pro lískovecký kostel lavice). V osmnácti letech na taneční zábavě v Ostopovicích poznal svou budoucí manželku Rosemarii, za kterou po svatbě v roce 1961 odešel do jejích rodných Moravan. Zde si jako vyučený zedník postavil na Růžové ulici svůj rodinný dům. V něm se mu pak v průběhu dvaceti dvou let narodily tři děti.

Jindřich byl velice činný člověk - včelařil, pomáhal na různých stavbách a svou zručnost a technické myšlení dal v nemalé míře i do služeb naší farnosti. Pomáhal jak za otce Karla Pavlíčka, tak především za otce Aloise Perničky, později i za otce Vojtěcha Jeníše. Byl hlavním motorem oprav kostela - našeho i v Modřicích, dále také modřické fary. Později byl i jedním z iniciátorů navrácení moravanské fary a jejích oprav. V našem kostele se podílel na opravě fasády, omítek, vybudování chodníků, opravě kůru a v roce 2001 pak na stavebních pracích při zavěšení nových zvonů a

kostelních hodin. Dlouho byl členem farní rady, po revoluci se stal členem KDU-ČSL a zakládajícím předsedou její místní organizace. Jeho zájem o náš kostel trval až do úplného závěru života. I když už nemohl pomáhat fyzicky, alespoň si všímal, co by kde bylo třeba opravit a pomáhal svými cennými životními radami a zkušenostmi.

Myslím, že Jindřich Slavík byl nepřehlédnutelným členem naší farnosti, a proto mu právem patří tato dnešní vzpomínka v době jeho nedožitých 84. narozenin.

Ať mu Pán oplatí vše dobré, co za svého života pro druhé vykonal!

Vzpomínka na paní Julii Hamanovou

Paní Julinka se nastěhovala se svým manželem do naší obce Želešice v červnu 1972. Sbližovala se s farním společenstvím, obcí a velmi brzy převzala různé služby. Bylo jí milé pečovat o oltářní plátna, velmi ráda zdobila květinami všechny oltáře. Květiny sama pěstovala na farní zahradě. Při práci a službách si často zpívala a také se zúčastňovala i zpěvu ve farním sboru při slavnostech a jiných příležitostech.

Julinku si povolal k sobě Pán Bůh. Dne 14.

2. 2025 za ni byla sloužena zádušní mše svatá a blízcí se s ní rozloučili v želešickém kostele. Její tělesná schránka je uložena na Ústředním hřbitově v Brně. V tomto datu byly jarní prázdniny a někteří z našeho farního společenství včetně velké části zpěváků je trávili mimo Želešice, a tak se tohoto rozloučení nezúčastnili.

Náš vztah a dík k Julince je tak vřelý, že se právě ti, kteří nemohli na její pohřeb přijít, domluvili na rozloučení s ní u jejího hrobu. V neděli 9. 3. 2025 se nás sešlo asi 16 u Julinčina hrobu a uctili jsme její památku písní, modlitbou a přímlovami.

Julinko, děkujeme ti, uměla jsi nás všude zaujmout modlitbou – na poli, zahradě, při sportu. Jak jsi ráda opakovala slova jednoho pro tebe přání: Jsi něžná jako kytička, silná jako kříž, čistá jako oltářní ubrousek, navždy zůstaneš v našich vzpomínkách.

(Anna Chytková a Marta Klevetová)

ROZHOVOR

Rozhovor s paní Marcelou Hrabovskou ze Želešic, držitelkou titulu Mistryně tradiční rukodělné výroby Jihomoravského kraje a čerstvě také titulu Nositelka tradice lidových řemesel, který uděluje Ministerstvo kultury ČR. Její činnost se odborně nazývá zdobení vajec slaměnou intarzií, na Hané, odkud technika pochází, se říkalo obyčejně „kraslice olepené slámou“.

Paní Marcelu jsem začala potkávat na zadělávání a pečení želešických koláčů na faře. Přiložila ruku k dílu, kdykoli bylo třeba. A postupně jsem se o ní začala dozvídat věci... až jsem si s ní domluvila schůzku. Vmáčkla jsem se do jejího programu jen tak tak. Ač důchodkyně, jeden den v týdnu pracuje jako dobrovolnice v Moravském zemském muzeu, další den jí přijede Česká televize a budou s ní natáčet Toulavou kameru, pak zase pozvání na vernisáž... ale energická krasličářka i tak ochotně souhlasila, a tak jsem s tužkou a papírem usedla u ní doma na divan a začala se ptát.

Přečetla jsem si, že používáš ke zdobení slepičí a husí vejce. Proč ne kachní?

„Kačení vejce jsou moc mastná. Ono se to projeví až později, ale časem to vajíčko barvu shodí. Teď se mi moc líbí tahle vajíčka od hedvábniček. Mají takovou prdelku a na druhé straně jsou do špičky. Jinak občas lepím i na pštrosí nebo naopak na křepelčí vejce. A co se týká barev, nejraději mám přírodní barviva – cibuli, červené zelí a podobně. Já jsem se zajímala o zdobení kraslic už od mala. Jedna naše známá nám dávala občas zdobená vajíčka a já jsem se jí ptala, čím je barví, že jí vychází taková pěkně cihlová barva. Ona mi vždycky odpověděla jednoduše – cibulí. Ale jenom cibule to

nebyla. Až po letech zkoušení jsem zjistila, že do ní přilívala červené víno. No, lidi prostě dělali z toho, co měli doma.“

Naučila ses všechno sama, nebo se na tvé cestě vyskytly nějaké rádkyně a učitelky?

„Paní Anna Zdražilová, se kterou jsme se potkávaly na předváděčkách, měla vždycky vajíčka hezčí než já. Proto jsem se jí ptala, jak to děláte, že máte ty kraslice pěknější? A zrovna ji slyším, jak mi říkala: *Tak pojď, děvče*. Sedly jsme si spolu a ona mi vykládala, co a jak kde pozměnit, jak zacházet se vzory... A pak mi povzbudila, abych šla svoje kraslice ukázat do muzea, a prý když si je nechají, je to dobré. Chtěli si je nechat. A prý co za to. Řekla jsem, že se potřebuji dovědět, jak to s těmi kraslicemi a zvyky u nás chodilo. Docházela jsem pak do muzea asi jednou týdně půl druhého roku studovat všechny ty národopisné autory jako byl Václavík a další. Pro paní doktorku Polákovou pracuji dodnes. Dokázaly bychom se spolu bavit o vzorech snad půl dne.“

Nositelka tradice – to ale neznamená jen šikovné ruce a zkušenosti s vypočítáváním vzoru tak, aby vyšel. To obnáší i porozumět tomu, co které tradiční vzory znamenají a kdy a proč se vajíčka zdobila.

„Zdaleka nejde jen o velikonoční zvyk. Vejce jako symbol nového života a zdobení malými slaměnými kosočtverečky připomínajícími obilná zrna – to není dárek, který by se hodil jen o Velikonocích, ale třeba i ke svatbě nebo jako přání požehnání i při jiných příležitostech. Nejstarší doložené zdobené vejce nalezené v ČR pochází ze 4. století! No a obilné zrno samotné sloužilo jako symbol přání hojnosti a také jako symbol nového života. Tady takové ty slepičí řapky, to je zase symbol hojnosti veškeré té domácí havěti – drůbeže, králíků... Tři zkrížené klasy byly typické pro dožínkové vajíčko, které bylo poděkováním za úrodu a zároveň příslibem úrody budoucí.“

Marcelo, nikdy si vzory dopředu nenavrhuješ, nekreslíš?

Nikdy. Každý vajíčko si samo řekne. Začneš tím, že si uděláš cestu (základní pruh přes celé vejce kolem dokola – pozn. red.), pak si ten vzor spočítáš a

pak už je to jenom matematika. Záleží na tom, kolika je to číslo dělitelné. Pak už máš časem i takový svůj rukopis.

Kdy se na tebe budeme moc podívat v té Toulavé kameře?

No, to ještě nevím, asi kolem Velikonoc. Ale představ si, že jsem byla i v čínské televizi. Kamarádka z Kalifornie, z Ameriky, mi volá. Hele, zjistila jsem, že budeš v Číně v televizi. Já ti to natočím. A tak mi to natočila a poslala. Tak se to video, co natáčela televize tady v obýváku, dostalo zase ke mně. Svět je malý. Jako to vajíčko.

(S paní Marcelou Hrabovskou rozmlouvala Terezie Holčápková)

Pro děti

Petrovo zapření

Milé děti, nejdříve si přečtěte krátký text o Petrovi a jeho zapření. Potom můžete do obrázku nakreslit nebo se jen zamyslet, co jste udělali a teď je vám to líto. Kdo chce, může si vymalovat kohouta a plačícího Petra.

Bylo před Velikonocemi. Večer před Velkým pátkem zatkli Ježíše a odvedli ho do domu nejvyššího kněze. Kaifáš se jmenoval. Petr jako jediný z učedníků Ježíše sledoval, šel potají za ním, aby viděl, kam Ježíše odvedli a co s ním dělají. Před domem byl obrovský dvůr. Uprostřed plál oheň, kolem kterého se zahřívali před chladem různí lidé, zejména služebnictvo domu.

Když Ježíše odvedli do domu, Petr se připojil k lidem kolem ohně. Možná mu byla zima. Možná chtěl vidět, až Ježíše propustí a co s ním bude, možná chtěl vyslechnout, co se mezi služebnictvem povídá. Tu najednou vyšla jedna služka z domu a všimla si Petra a povídá mu: „Poslyš, ty jsi jeden z těch učedníků, co chodili s Ježíšem?“

A Petr se zalekl. Možná si myslel, že si ho nikdo nevšimne. Možná takovou otázku nečekal.

Petr odpověděl: „Nevím, o čem to mluvíš.“ Dělal, že jí nerozumí. Asi měl veliký strach, co by následovalo, kdyby řekl, že Ježíše zná. A tak se raději rychle zvedl, že odejde, a když vycházel z brány, všimla si ho jiná služka a řekla ostatním: „Ty přece patříš mezi Ježíšovy učedníky.“

A Petr se znovu ohradil a řekl, že žádného Ježíše nezná. Tu k němu přistoupili i ostatní a podívali se mu do tváře a řekli: „Lžeš, patříš k němu, vždyť mluvíš stejným nářečím jako on, pocházíš z Galileje.“ Tu Petr znovu zopakoval, že žádného Ježíše nezná a utíkal z veleknězova dvora pryč. V tu chvíli zakokrhal první ranní kohout. Rozednívalo se a začínal nový den. Pojednou si Petr vzpomněl na to, co mu Ježíš předtím večer řekl:

„Petře, i ty mě opustíš. Než začne kokrhat kohout, zapřeš mě třikrát...“
Tehdy Petra přepadla lítost a dal se do pláče.

(Lucie Kaňovská – upraveno z webu Katecheze)

36.

*Na posledních
co jsme udělali
a teď je nám
to líto*

Kdo je to světec

V naší rubrice „světec“ vždy uvádíme jednotlivé svaté, konkrétního člověka, který svým způsobem života představuje jakýsi vzor křesťanských hodnot hodných následování.

Co to ale znamená? Kdo je to vlastně ten *svatý*? Z jakého důvodu je v dějinách katolické církve důležitý?

Člověk od pradávna vzhlížel k vzorům, idolům, hrdinům... dnes mluvíme o superstar nebo influencerech. Jsou to lidé, kteří dokáží ovlivňovat druhé a pro mnohé jsou vzorem.

A u světců je tomu zrovna tak. Svým bytím dokázali svědčit o Bohu, následovali Krista a mnohdy za svá svědectví a víru položili i život. Křesťanské archetypy (pravzory) světce se v dějinách měnily. Za života Krista to byli ti, kteří žili v jeho blízkosti a byli jeho přáteli.

V rané křesťanské době, v období řecké a římské kultury, to byli hrdinové, svědci víry (řecky *martyr*). Tito Herojové byli odhodláni bránit víru až za

hrob. Byli to mučedníci, např. Štěpán, Barbora, Apolena... V tomto období (kolem 4. st.) vzniká slavnost všech svatých. Slavila se v období Velikonoc. V následujícím období se křesťanství stává státním náboženstvím. Smrt nebo mučení již není na programu dne a hrdinové se mění v poustevníky, vyznavače (*confessor*) víry, jež bojovali slovem a perem s tehdejšími sektami (ariáni, monofizité...). Jsou to světcí jako Atanáš, Augustýn či Bazil. Na přelomu prvního tisíciletí, kdy církev rozdělil rozkol na východ a západ se ustanovují pravidla, řád. Vzorem je přísný, umírněný řeholník. Vyjmenujme např. Bernarda, Norberta. Vychází se z evangelijních rad (chudoba, čistota, poslušnost). Toto období trvá až do pozdního novověku. V polovině 20.st. se vzorem křesťana stává opět člověk, laik, který žije s Ježíšem, i přes všechny své nedostatky. Jsou to lidé všedních dnů, kteří dosáhli spásy skrze spojení s Bohem.

K tomu, aby byl člověk kanonizován, tedy oficiálně katolickou církví prohlášen za svatého je třeba splnit nemalé množství podmínek. Nebudeme si je zde vyjmenovávat. V kostce lze říci, že se jedná o podrobné zkoumání života daného člověka, tj. hagiografie.

Světec (nejen) dnešní doby žije často v určitých obdobích svého života i v hříchu, ale nakonec se poučí ze svých nedostatků a s pokorou a pokáním se na závěr opírá o Boha, jako o jediný plnohodnotný vzor.

(Michael Ruschka

- čerpáno z christnet.cz a Úvodu do hagiografie od autora M. Altrichtera)

Z biskupství

Připravili jsme **mobilní aplikaci DONÁTOR**, díky které mohou věřící **přispívat do kostelní sbírky ve své farnosti bezhotovostně pomocí chytrého telefonu**. Jedná se možnost, která doplňuje tradiční darování hotovostí. Aplikaci si můžete stáhnout zde: <https://donator.cz/aplikace> - je dostupná jak pro iOS, tak pro Android.

Vaši kněží již obdrželi (nebo v nejbližších týdnech obdrží) sbírkový košík, na kterém je umístěna karta, která obsahuje NFC čip a QR kód. Ten stačí načíst v aplikaci, potvrdit částku a váš dar bude odeslán farnosti. Je to **rychlý, jednoduchý a bezpečný způsob darování farnosti**, aniž by k tomu byla potřeba hotovost ve vaší peněženke. Spolu s košíky distribuujeme do farností i informační letáky.

Donátoři mají v aplikaci DONÁTOR přístup k potvrzení o darech pro daňové účely, podrobný přehled o všech svých dárcovských aktivitách, ale mohou také například využít donátorskou kartu k volnému vstupu do vybraných církevních památek.

Budeme rádi, když se s námi podělíte o své zkušenosti s používáním nových košíků a mobilní aplikace ve vašich farnostech a samozřejmě k nám můžete směřovat i vaše dotazy ohledně bezhotovostního darování do sbírky.

Na 31. května připravujeme první ročník **ženské katolické konference s podtitulem Že(h)nám**. Jaká je a jaká má být role žen v katolické církvi? Mohu jako žena spoluutvářet podobu církve? Jaká jsou moje obdarování a jak mohu prožívat svou spiritualitu?

Na program setkání jsou přednášky, práce ve skupinkách, panelová diskuze a workshopy. Více informací a možnost přihlášení najdete na www.zenskakonference.cz, kapacita je omezená, proto s přihlášením neváhejte.

MINISTRANTSKÝ DEN

Olomouc ♦ 3. května 2025

Sraz a registrace

8:30–9:30 hod. u sloupů Arcibiskupského kněžského semináře,
Žerotínovo náměstí 605/2, Olomouc, předpokládáné ukončení v 16:00 hod

Přihlášky do 24. března 2025 na https://prihlasky.biskupstvi.cz/ministrantsky_den_2025

- ♦ přihlašujte se ideálně za celou farnost/děkanství, možné jsou i individuální přihlášky
- ♦ zde najdete také všechny potřebné informace
- ♦ možnost objednání trička s výšivkou ministrantského znaku
- ♦ případně nám pište – ministranti@dieceze.cz
- ♦ prosíme všechny kněze, kteří se chtějí účastnit mše svaté, aby se také zde včas zaregistrovali

TĚŠÍME SE NA VÁS!

**Ministranti
brněnské
diecéze**

Biskupství brněnské, Konvent sester alžbětinek Brno a Katolická asociace nemocničních kaplanů
ve spolupráci s FNUSA pod záštitou jejího ředitele Ing. Vlastimila Vajdáka
a pod záštitou náměstka primátorky města Brna RNDr. Filipa Chvátala, Ph.D.

pořádají tradiční konferenci pro širokou veřejnost

ZDRAVOTNÍK – KŘEŠŤAN V DNEŠNÍ NEMOCNICI XX

2025

3. 5.
8:00

přednáškový sál O1
Fakultní nemocnice
u svaté Anny v Brně

Program:

8.00 mše svatá

oběd

9.30 **Šťastný zdravotník**

13.30 **Tlak zaměstnání a pokoj srdce**

- P. Mgr. et Mgr. Marek Orko Vácha, PhD.:

Šťastný zdravotník

P. Marek Orko Vácha je teolog, molekulární biolog, bioetik, pedagog, spisovatel a skaut.

- P. MUDr. Mgr. Martin Moravec, O. Cr.:

Jak neztratit hlavu ani srdce

P. Moravec je lékařem-internistou a také nemocničním kaplanem ve Fakultní nemocnici Královské Vinohrady.

- ThLic. Michal Umlauf:

Vedení diskuze ve skupinách a jejich shrnutí

(Jaké vnitřní zdroje a vnější podmínky přispívají ke štěstí zdravotníka? Jak může zdravotník rozdávat radost a přitom si uchovat vnitřní pohodu?)

Michal Umlauf je maltézský rytíř, vyučuje na CMTF UP pastorální teologii a je vedoucím center Maltézské pomoci v olomoucké arcidiecézi.

- Mgr. Zuzana Chomová:

Projdi se vnitřní krajinou

Zuzana Chomová je psychologkou a psychoterapeutkou v paliativním týmu Fakultní nemocnice Královské Vinohrady a soukromé psycho-terapeutické praxi.

Konference končí kolem 15.00 hod.

Účastnický poplatek při přihlášení do 30. března 500,- Kč, později 600,- Kč. Přihlášky se jménem, datem narození, adresou, pracovištěm a funkcí zašlete do 27. dubna 2025 na e-mail: krestan.konference@dieceze.cz

V blízké době budete informováni o způsobu uhrazení účastnického poplatku.

Vaše údaje zpracováváme v souladu s nařízeními GDPR, a to pouze pro pořádání konference.

Bohoslužby na Velikonoce

	Moravany	Želešice	Nebovidy
17.4.2025 čtvrtek Zelený čtvrtek	19:00	17:00	
18.4. pátek Velký pátek	15:00	17:00	
19.4. sobota Bílá sobota	20:30	18:00	
20.4. Neděle Zmrtvýchvstání	9:00 žehnání velikonočních pokrmů	10:45 žehnání velikonočních pokrmů	18:00
21.4. Pondělí velikonoční	9:00	10:45	

Časopis je určen pro vnitřní potřeby farnosti. Vydává Římskokatolická farnost Moravany a Želešice. Redakce: Michael Ruschka, Pavel Kořenek, Lucie Kaňovská, Terezie Holčápková, P. Vojtěch Libra. Grafická úprava: Michael Ruschka. Příspěvky můžete zasílat na adresu: farni.zpravodaj@email.cz, Telefon: 605883911.